

musikalsk anlagt, og det skal være et Orkester, som skal spille! Men det sker meget hyppigt, at de ikke kan faa nogen af de egentlige værnepligtige med, og Reservemusikerne maa ikke gaa med paa Marchture, og af de faste 9 Musikere kan en eller anden blive syg; det bliver en køn Vals, de Herrer spiller for os. Nej, enten maa De fuldstændig afskaffe denne Militærmusik eller gøre den til, hvad den bør være, hvis de Herrer vil fastholde Deres Militærforslag. Jeg har en Gang sagt, og jeg tror, jeg kan sige det igen, at i alle menneskelige Forhold spiller Musikken en overordentlig vigtig Rolle i Retning af at forbedre det menneskelige Sind. Der er dem, der er bitre og onde, men under Indtrykket af Musikken bliver de bedre Mennesker. Jeg har f. Eks. i Wien erfaret, at denne musikalske By rummer en Befolkning, der er høflig, elskværdig, forekommende i alle menneskelige Forhold, og jeg tillod mig, vistnok med nogen Grund, at tilskrive det Musikkens Indflydelse, naar Byen har faaet dette Præg. Derfor vil jeg ogsaa gerne gøre opmærksom paa, at vi herhjemme trænger til at opelske Musikken i højere Grad, end Tilfældet er. Mit Ideal er, at der, naar en Gang de økonomiske Forhold maatte bedre sig nogenlunde, ikke skulde være en eneste dansk By eller større Landsby, uden at den havde et Orkester, enten saaledes at Kommunen oprettede et saadant, eller ved at man ad Frivillighedens Vej dyrkede Musikken til Glæde for sig selv og for andre. Der er virkelig et moralsk Moment i denne Sag. Der er en Skønhedsvirkning, hvis Betydning jeg beder de Herrer ikke underkende. Jeg kan jo ikke staa som Forsvarer og Fortaler for Militærmusikken, naar jeg i det hele taget vil have Militæret afskaffet, men jeg vil dog sige, at selv om man maatte indskrænke sig til et Vagtmandskab eller Gendarmeri, der passede paa Grænsen, skulde det glæde mig, om man ogsaa dér kunde opretholde Musikken, ikke fjerne den helt, men ogsaa under den Ordning bidrog sit til at skabe lyse og gode Indtryk. Man vilde meget vel være i Stand til i nogen Grad at honorere dette Ønske; Musikken er dog ikke i og for sig absolut knyttet til Militærvæsenet. Men saaledes som Venstres og de Konservatives Forslag nu foreligger, vil man i hvert Fald kunne beskæftige sig ogsaa med denne Sag. Man har fra Militærmusikernes Side henvendt sig til mig, men jeg har sagt, hvad jeg som Socialdemokrat meget vel kan sige: Jeg har en Gang brændt Fingrene paa Militærmusikken, jeg kommer der ikke mere! Det bliver da nu de Herrer Sag at ordne dette

Forhold, som De maatte finde det for godt, men De maa i hvert Tilfælde ordne det saaledes, at De ikke for at spare maaske $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. siger: Nej, vi vil ikke have Musik, eller vi vil have daarlig Musik. Denne $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. fylder dog meget lidt i Statskassen. De maa, som jeg sagde, ud fra Deres eget Synspunkt yde et Offer paa det, der dog til syvende og sidst er det bedste, det smukkeste, det interessanteste ved hele Militærvæsenet, nemlig Musikken.

Ja, efter disse Udtalelser skal jeg, navnlig under Indtrykket af det frembrydende eller rettere det genopstandne Foraar, Sommerens Varme og Feststemningen i Menneskenes Sind og Ugideligheden med Hensyn til at sidde i denne Sal, trække mig tilbage og ønske, at de Herrer maa komme til et godt Resultat.

Drachmann: Ud fra delvis samme Grunde som den ærede foregaaende Taler skal jeg ikke unødvendigt forlænge denne Debat; kun et enkelt specielt Forhold ønsker jeg at omtale. Imidlertid har Tilfældet føjet det saaledes, at den ærede foregaaende Taler nævnte et Navn, som tillige er mit, og jeg foranlediges herved til et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. A. C. Meyer, idet jeg dog fremhæver, at det ærede Medlem, der just gik ned af Talerstolen, var Digteren, medens den Mand, der nu staar her, er den nøgterne Mand med det nøgterne Syn.

Det ærede Medlem Hr. A. C. Meyer citerede en af vore Digtere, og han fremdrog særlig de Ord, der veksles mellem de to Soldater, den tyske og den franske: De gamle Stykker spilles ej mere. Jeg vil til det ærede Medlem Hr. A. C. Meyer og til alle hans Meningsfæller baade i dette høje Ting og i dette lille Land, sige: Ak jo, de har vist sig at være særdeles gode da capo Numre, de spilles stadig og vil antagelig blive spillet, saa længe det Mandsmod, det Hjerte og den Trang til Appel i Fodslaget, som lyste ud af det ærede Medlem Hr. A. C. Meyers Tale, lever i Menneskers og navnlig i Mænds Sind.

Det ærede Medlem Hr. A. C. Meyer vilde begrunde sit optimistiske Syn dermed, at Underklassen havde faaet et Had og en Afsky mod Krigen, som i alt Fald fra nu af vilde sikre os mod Gentagelser. Jeg ved ikke, hvor meget det ærede Medlem har været omkring i Verden siden denne Krigs Afslutning. Jeg har kun været lidt omkring, men jeg har set nok til at blive overvældet af, hvor meget Had og hvor megen Afsky og gensidig Bitterhed og Mistro der er. Men